

Butlletí

de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya

número 15 | tardor 2011

Sumari

Editorial	3
Joan Rigol i Roig	
Notícies de l'Associació	
Lliurament del guardó Felip Pedrell a l'exdiputat Lluís Virgili i Farrà	4
Lliurament del V premi Conviure a Catalunya	5
Flora Sanabra	
Trobada anual d'antics diputats	7
Josep M. Casals	
Viatge al <i>land</i> del Rin del Nord - Westfàlia	9
Joan Descals	
Trobada amb l'Associació d'Exparlamentaris de les Corts d'Aragó	12
Jaume Aligué i Escudé	
Informacions	16
Records del Parlament	17
Josep M. Salvatella	

Consell de redacció: Teresa Capilla i Pujol, Josep M. Casals i Guiu, Maria Teresa Casas i Vives. **Fotografies:** Pepe Navarro (coberta), Jordi Gumí (pàg. 3), Josep M. Casals (pàg. 7). **Assessorament lingüístic:** Serveis d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya. **Disseny i maquetació:** Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya. **Distribució:** Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya. Parc de la Ciutadella, s/n, 08003 Barcelona. Tel. 933 046 635. Fax 933 046 636. A/e: edicions@parlament.cat. **Impressió:** Foteletra, Barcelona. **Tiratge:** 650 exemplars. **Dipòsit legal:** B-27.537-2003. **ISSN:** 1887-7893.

Editorial

ELS QUI ESTEM AFILIATS A UN PARTIT POLÍTIC sabem que el nostre compromís personal és un acte de civisme. La democràcia representativa no és possible sense els partits polítics. Malgrat la imatge de desprestigi de la política que avui impera entre els nostres conciutadans, sabem que la nostra militància és una actitud responsable i positiva.

Això, però, no ens excusa de tenir la predisposició a l'autocrítica. Jacques Maritain deia l'any 1932 que la crisi de la democràcia era en el fons la crisi dels partits polítics. Ens cal revisar la nostra manera d'actuar com a tals partits. En un país lliure és necessari vertebrar l'opinió pública per tal que sigui operativa en exercir la democràcia. Però això obliga els partits a no caure en una dinàmica endogàmica, al marge de l'evolució de la societat. La seva prioritat l'han de marcar els camins de diàleg permanent amb la societat. Un partit ha de ser en el seu interior escola de democràcia; ha de saber integrar les visions plurals del seu interior. Ha de viure el pluralisme com un enriquiment: un partit no és una suma aritmètica de *lobbies*. La democràcia implica integració; altrament, esdevé la llei del més fort.

Un partit ha d'esdevenir plataforma de participació política de tots els seus militants, que hi han de participar tant des del seu sentit crític com des d'una actitud constructiva. Tenir sentit crític implica no perdre mai la consciència de «subjecte» sense deixar-se arrossegar per la «massificació» filla de l'emotivitat. Però tot aquest joc interior de democràcia interna, de participació, d'integració constructiva del pluralisme dins el propi partit, ha de servir per cohesionar-lo en funció de les responsabilitats de govern o d'oposició. Un partit anàrquic no genera confiança als conciutadans.

Al meu entendre, sovint les circumstàncies electorals no permeten la consolidació interna. Les eleccions són reptes peremptoris que els partits han d'afrontar. La freqüència d'eleccions provoca la imatge de partits només obsedits per guanyar o mantenir-se en el poder: la confrontació personal, el desprestigi mutu, la caracterització de l'adversari, fa que els ciutadans tinguin dels partits una imatge negativa.

La democràcia no s'exhaureix només en la legitimitat d'assolir el poder. Es fonamenta també en la credibilitat model de govern i oposició. No n'hi ha prou amb un «màrqueting» polític. Cal una actitud col·lectiva, com a partit, que doni credibilitat. La política no es pot desvincular de l'ètica. No és només una estratègia o una tàctica.

Davant d'una societat que tendeix a l'immediatisme, a l'individualisme, a l'economicisme, els partits no poden actuar per mimetisme. Han de proposar un projecte de convivència més «humanitzador». Només podrien ser creïbles pel seu compromís regenerador de les nostres societats. Però hem de fer-ho des del nostre interior de partits.

JOAN RIGOL

President de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament

Notícies de l'Associació

Lliurament del guardó Felip Pedrell a l'exdiputat Lluís Virgili i Farrà

L'antic diputat i membre de la nostra Associació Lluís Virgili ens ha assabentat que li fou concedit el guardó Felip Pedrell, de l'Associació Musical de Mestres Directors. La nostra Associació es congratula d'aquest reconeixement als mèrits incontestables del nostre antic company i el felicita molt cordialment per aquest premi.

**ACTA LLIURAMENT GUARDÓ
"FELIP PEDRELL"**

Prèvia exposició en reunió del Consell Directiu de l'Associació Musical de Mestres Directors (constatat en l'acta del dia 21 de gener de l'any 2009) s'acorda per unanimitat fer lliurament del Quart Guardó "Felip Pedrell" al mestre

LLUÍS VIRGILI i FARRÀ

per la seva trajectòria personal i musical, ressaltant la seva dedicació a l'Orfeó Lleidatà (que ajudà a reconstituir), a les corals i la música de les Terres de Ponent així com el seu demostrat amor a Catalunya.

Perquè així consti ho signo en nom de tot el Consell fent aquest lliurament a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

Lleida 7 de novembre de 2009

Agustí Cohí Grau
President
Creu de Sant Jordi 2004

Lliurament del V premi Conviure a Catalunya

EL DIMARTS 20 DE SETEMBRE DE 2011, la Sala Auditori del Parlament fou el marc per al lliurament dels guardons de la cinquena convocatòria del premi Conviure a Catalunya, instituït per la nostra associació d'antics diputats, premi destinat a distingir el millor programa pedagògic relacionat amb els valors de la democràcia i de la bona convivència.

Per primera vegada presidia l'acte Núria de Gispert, en la seva condició de presidenta del Parlament, acompanyada de Joan Rigol, expresident del Parlament i actual president de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya (AADPC), i de Flora Sanabra, secretària de la Junta Directiva de l'Associació i portaveu del jurat qualificador del premi.

El president Rigol encetà la celebració fent la glossa del premi Conviure, que l'AADPC convoca any rere any amb l'objectiu de fomentar i promoure entre els escolars els valors del diàleg, el debat i el parlamentarisme. I també va voler explicitar el reconeixement públic de l'Associació a la tasca desenvolupada durant deu anys pels Serveis Educatius del Parlament, i els va dedicar un agraïment especial per la col·laboració que en tot moment han ofert en l'organització dels successius premis Conviure.

Tot seguit, la secretària del jurat va donar a conèixer el veredictes i es van lliurar els premis.

En primer lloc es va lliurar el premi al programa que tenia per lema «D'alumnes a ciutadans. La participació política a l'ensenyament secundari», presentat per l'Institut Eugeni d'Ors, de Vilafranca del Penedès. Recollí el diploma i el xec Dolors Arbós i Soler, directora de l'Institut, la qual va agrair la distinció rebuda i va explicar les motivacions que havien impulsat el programa, les fases de la seva execució i les diverses simulacions del treball diari dels polítics, que va cloure's amb l'elaboració d'una ordenança municipal, seguint les mateixes pautes de redacció, debat, esmenes i votacions que exigeix la tramitació d'una llei al Parlament.

El segon premi correspongué al treball «Som futur. Som present», presentat pel Col·legi Jesús Salvador, de Sabadell. En aquest cas, recolliren el guardó Cristina Barreda, directora titular del col·legi, i Josep Paniello Palacio, professor responsable del projecte, que en nom del col·legi va explicar els viatges dels alumnes a diverses institucions polítiques (el Parlamento de Galícia, les Corts de Madrid...), amb l'objectiu d'entrevistar-se amb els polítics i viure de primera mà la seva feina.

Va cloure l'acte la presidenta del Parlament, que es va fer ressò de la importància de fomentar entre les noves generacions, de cara al futur, els valors del respecte mutu, de saber parlar i escoltar i d'il·lusionar-se en la realització de projectes col·lectius.

Tots els assistents compartiren comentaris en un refrigeri de comiat.

FLORA SANABRA

Trobada anual d'antics diputats

AQUEST ANY, LA TROBADA ANUAL d'antics diputats es va fer el dia 27 de maig a la comarca de la Terra Alta, amb l'objectiu principal de visitar alguns llocs emblemàtics de la Batalla de l'Ebre, que havia tingut lloc entre els mesos de juliol i novembre de 1938. Entre antics diputats i acompanyants el nombre d'assistents va ser de trenta-set, dels quals vint-i-tres es van desplaçar amb autocar des de Barcelona i la resta van anar al lloc de trobada amb mitjans propis. Aquesta visita havia estat organitzada, com és habitual, amb l'ajuda dels antics diputats de la comarca, a qui cal donar les gràcies per la seva ajuda i pel seu esforç.

Uns i altres ens vam trobar puntualment a les onze del matí al monument a la Pau, popularment conegut com el «monument a la Quinta del Biberó», a la cota 705, que és com durant la contesa s'anomenava el punt més alt de la serra de Pàndols. El dia i la vista eren magnífics, abastàvem des de més amunt de Móra d'Ebre fins a Horta de Sant Joan i la Franja. Vam poder admirar el monument, que duu gravat un emotiu poema, i el mur amb diverses plaques commemoratives d'algunes de les forces que des d'aquell lloc havien defensat la República.

Al peu del monument mateix ens vam fer la foto de grup i vam retornar pel mateix camí per on havíem pujat per anar cap a Corbera d'Ebre, on vam visitar primerament el Centre d'Interpretació «115 dies», títol al·lusiú a la durada de la batalla. En aquest centre vam poder veure un audiovisual que és un excel·lent exercici de recuperació de la memòria històrica, amb els relats de diversos testimonis personals dels terribles bombardeigs que van destruir el poble i el patiment de la població civil, i també l'exposició permanent amb material, fotografies i panells explicatius de la batalla.

Després del Centre d'Interpretació vam visitar el Poble Vell, avui declarat lloc d'interès històric, passant pels carrers amb les cases enrunades, fins arribar a l'església de Sant Pere, avui ja restaurada i consolidada, fins al punt que se'n pot visitar l'interior i fins i tot pujar a dalt del campanar. Cal dir que el poc temps de què vam disposar ens obliga a tots a pensar en una nova visita, no solament a Corbera, sinó també a altres llocs de la comarca, per poder dedicar a aquest fet històric tota l'atenció que es mereix.

Com és habitual també vam fer una visita de cortesia a l'Ajuntament de Gandesa, com a capital comarcal, on vam ser rebuts pel senyor alcalde, que ens va donar la benvinguda. Les paraules de l'alcalde van ser correspostes amb unes altres del nostre president, Joan Rigol, i de l'antic diputat Joan B. Giménez, que ens acompanyava durant tota la diada.

El dinar va ser a Pinell de Brai, on durant un parell d'hores vam poder descansar i ens vam refer del viatge i les caminades de tot el matí. Un bon menú en un bon ambient ens van deixar a punt per a la darrera activitat del dia, la visita al Celler Cooperatiu, la catedral del vi, esplèndid edifici modernista de l'arquitecte Cèsar Martinell, amb un fris de rajoles de Xavier Nogués a la façana principal que representen els processos de la verema i elaboració del vi i de la recollida de l'oliva i elaboració de l'oli, amb uns meravellosos arcs parabòlics de totxo que suporten la teulada. També és un lloc que cal tornar a visitar amb calma per poder admirar-ne l'esplèndida arquitectura sense presses.

La jornada es va acabar a dos quarts de sis de la tarda i podem dir que va ser del grat de tots els assistents. Personalment, vaig tenir la satisfacció de retrobar-me amb dos companys de la primera legislatura que no havia vist més des de l'any 1984, a més de conèixer diputats d'altres legislatures amb qui no ens havíem trobat abans. Suposo que això mateix podia ocórrer a altres assistents. Fer possible aquesta convivència i aquest retrobament és certament una de les finalitats principals d'aquestes trobades que l'Associació preveu d'anar fent en el futur.

JOSEP M. CASALS
Diputat a la I legislatura

Viatge al *land* del Rin del Nord - Westfàlia

«**A**NDERE VÖGEL, ANDERE LIEDER» ÉS UN REFRANY ALEMANY que, com tots els refranys, és el resultat d'experiències profundes d'una societat determinada: «Altres ocells, altres cançons».

Per a nosaltres, els mediterranis, les «cançons» alemanyes tenen un caràcter ben centreeuropeu: «quadriculat», en diem sovint, encara que moltes de les seves «quadrícules» són ben envejables.

Aquesta petita introducció em serveix per a encetar la crònica del tradicional viatge anual a un parlament europeu que l'AADPC sol fer. Aquest juny passat ha estat al *land* del Rin del Nord - Westfàlia.

El viatge, presidit pel nostre molt honorable president, Joan Rigol, tenia dues vessants: una d'històrica —la visita a Aachen, o Aquisgrà, l'antiga capital de l'imperi de Carlemany i, per tant, durant un temps, capital, diuen, de la Catalunya comtal fins a Barcelona—, i una altra de més relacionada amb la política actual, que fou la visita al Parlament amb seu a Düsseldorf, capital del *land*, centrada geogràficament al bell mig del país.

Aquesta excursió contenia, també, tres elements: el geogràfic, el cultural i, a més de l'econòmic i històric, el, diguem-ne, «sociogastronòmic».

Des de dos centres, punts de partida dels diversos desplaçaments, vam recórrer bona part del país de sud a nord, des de Königswinter fins a Münster. Un d'aquests punts era Colònia i l'altre Düsseldorf.

Des de Köln —l'antiga Colònia romana—, vam anar a Aquisgrà. Allí, a l'Ajuntament, ens va rebre l'alcaldesa, la Dra. Margrethe Schmeer. Amb un tractament franc i obert, i després de donar-nos la benvinguda en francès, ens parlà de la ciutat i del seu significat. El president Rigol, també en francès, va referir-se a la relació d'Aquisgrà amb Catalunya, amb l'Europa actual. També va fer referència als principis que han d'establir-se entre les diverses nacions per aconseguir una Europa forta, i que són, bàsicament, les relacions humanes i el civisme. Un aperitiu i una visita a la *Krönungssaal* —la Sala de la Coronació— posaven un punt brillant i acollidor alhora a la trobada. Després vingué el temps de visitar la catedral i el tron de Carlemany. El dia hauria estat excel·lent, però una tempesta furiosa que va esclatar a l'hora de dinar no ens va permetre de sortir de l'autocar per visitar el poble de Monschau, al bell mig de la regió de l'Eifel. El temps a Alemanya és com allò del refrany «*Andere Vögel...*».

El viatge en vaixell a Königswinter, amb un sol esplèndid, i la visita de la casa de Beethoven, a Bonn, amb xafogor i tempesta, foren plens de contrastos i ben atractius.

A Colònia —la catedral, els museus, les vores del Rin, etc.— vam descobrir la rivalitat, més aviat folklòrica, entre aquesta ciutat i Düsseldorf. N'era un exemple la qualitat de les cerveses respectives —la *Kölsch*, de Colònia, i la *Alt*, de Düsseldorf—, entre altres.

Va arribar el moment de pujar a l'autocar per anar a Düsseldorf. Allí, al Landtag, al Parlament, ens va rebre el vicepresident, el senyor Oliver Keymis.

S'havia après bé la «llició» sobre Catalunya. Ens va dir el que, majoritàriament, ens agrada i volem sentir: que som un poble amb una llengua i una gran història i que som un dels motors d'Europa. Va fer entendre que som i que tenim els elements d'una nació amb un pes específic en el camp de la cultura, de l'esport, de la literatura, de l'art (Gaudí!)...

En el seu torn, el president Rigol va parlar del poble alemany, de les seves fites en l'economia, en la recuperació del país... «*andere Lieder*»... L'intercanvi de parlaments va tenir un caire patriòtic i molt ple d'aquell humanisme cívic, d'intercanvi cultural i polític i de participació que caracteritzen el pensament del president Rigol. Una visita a l'edifici del Parlament, d'arquitectura contemporània, ens va fer adonar que aquest és, al mateix temps, un museu. Pintures i escultures adornen parets i racons.

Fórem rebuts per l'Associació d'Antics Diputats del Parlament del Rin del Nord - Westfàlia i convidats a un dinar frugal a la mateixa seu. Malgrat les dificultats de la llengua, gràcies a les traduccions de la guia que ens acompanyava i a les de la senyora Gertrud Thiefes van der Broeck vam tenir un bon coneixement de les intervencions oficials i de les funcions específiques de la casa.

Mentre un grup d'antics diputats i diputades, i acompanyants, juntament amb el president Rigol tornaven a casa, a Catalunya (el dia anterior ja havíem visitat la famosa Ständehaus que havia estat la seu provisional del Parlament i avui és un museu d'art contemporani amb un plantejament arquitectònic interior extraordinàriament innovador), l'altre grup visitava Essen, la conca del Ruhr i, més tard, Münster.

La mina Unió Duanera, la Zeche Zollverein, és una antiga zona del carbó declarada patrimoni de la humanitat per la UNESCO. Encara avui és admirable la planificació del complex per a la obtenció del carbó amb les millors condicions tècniques i humanes. A Oberhausen han convertit l'immens gasòmetre en un centre d'exposició permanent de les relacions entre la natura i els monuments fets per l'home. A la planta baixa s'hi exposa la dinàmica de la terra, les pedres, l'aigua, els colors, els tròpics... Al primer pis les set meravelles del món. Immenses fotografies, vídeos, reproduccions, música... Un espai per a la reflexió i per al gaudi.

Münster —plena d'història— i un bon restaurant van marcar el final de viatge.

Dels descobriments gastronòmics —que sempre depenen dels gustos personals— seria llarg de parlar-ne i molt controvertit. El que sovint vam tenir present al plat fou el garró de porc. Un esplèndid sopar i un magnífic panorama, amb posta de sol inclosa, fou el viscut al restaurant giratori de la Torre de Comunicacions de Düsseldorf.

Havíem pogut visitar museus, comprar, passejar per la vora del Rin... Alguns fins i tot van anar a l'òpera o al teatre. Tot plegat, prou atractiu. Eren uns altres ocells, havien estat unes altres cançons.

Trobada amb l'Associació d'Exparlamentaris de les Corts d'Aragó

A LLARG DELS DIES 6, 7 I 8 D'OCTUBRE vàrem celebrar una trobada de membres de la nostra Associació amb els associats exparlamentaris de les Corts d'Aragó.

D'acord amb el programa establert, l'activitat va començar el dia 6 a la tarda amb la sortida amb autocar des del Parlament de Catalunya. A les quatre de la tarda, puntualment, sortia del recinte parlamentari un grup format per unes trenta-cinc persones en direcció a Saragossa, presidides pel M. H. Sr. Joan Rigol, president de la nostra Associació.

Durant el recorregut vàrem fer una breu parada a l'àrea de servei dels Monnegros per poder estirar les cames i, transcorreguda una mitja hora, emprendre la ruta de nou cap a Saragossa. Arribàvem a la capital de l'Aragó cap a les nou del vespre i allà ens vàrem allotjar a l'Hotel Ramiro I, on ja ens esperaven alguns companys exparlamentaris de les Corts d'Aragó. Després de les salutacions de benvinguda tots vàrem anar ocupant les habitacions assignades i ens vàrem retrobar posteriorment al cancell de l'hotel per sortir a sopar en diferents grups. Al carrer ja poguérem copsar l'ambient festiu de la ciutat tot preparant les festes del Pilar, que començaven aquell mateix cap de setmana.

L'endemà, dia 7, després d'esmorzar, vàrem gaudir d'una mica de temps lliure, que tothom va aprofitar de la millor manera, fins que cap a dos quarts de dotze ens retrobàrem de nou tots a l'hotel per sortir acompanyats pel president dels exparlamentaris aragonesos i algun altre membre cap a la Basílica del Pilar, on havíem d'iniciar la visita programada. Abans d'entrar-hi ens vàrem trobar amb altres companys vinguts de Catalunya que havien optat per fer el desplaçament fins a Saragossa amb mitjans alternatius a l'autocar del dia anterior, a prop de l'anomenada Porta dels Jutjats.

Allí ens hi esperaven el degà del Capítol i vicari general de l'Arxidiòcesi de Saragossa, don Manuel Almor Moliner, i don Ignacio-Sebastián Ruiz Hernández, director del patrimoni artístic del Capítol Metropolità de Saragossa. Amb aquests dos alts càrrecs eclesiàstics de la cúria vàrem iniciar la visita guiada a la Basílica del Pilar. De part d'aquests dos amfitrions vàrem rebre tota mena d'explicacions i detalls sobre les diferents parts de la basílica: sobre el cor i el seu cadiratge; sobre els retaules, el principal dels quals fou obrat pel mestre Damià Forment, autor també del retaule principal del monestir de Poblet; sobre dos frescos existents a la basílica deguts al pintor Francisco de Goya, en l'actualitat amb una molt bona restauració, i també sobre la capella on hi ha la imatge de la Mare de Déu del Pilar, que, d'acord amb la tradició, sempre

ha estat present en aquell indret des que l'apòstol Santiago va tenir l'aparició de la Verge Maria a la riba del riu Ebre.

Acabarem la visita a la basílica amb la invitació feta per don Manuel Almor per a tots els que volguéssim anar a venerar el pilar on s'aparegué la Mare de Déu.

Tot seguit, i fent un breu recorregut per la plaça del Pilar, ens desplaçarem a peu cap a la Seu Catedral de Saragossa, que, sota la invocació de Sant Salvador, és quasi a tocar de la basílica. Aquesta seu catedralícia ha estat al llarg de vint-i-tres anys en obres de restauració. En l'actualitat mostra tota la magnificència i l'esplendor dels treballs allí realitzats, la qual cosa fa que la visita sigui molt interessant i agradable pels monuments artístics que atresora. Hem de dir que per a aquesta visita també vàrem poder gaudir de la companyia de don Manuel Almor i de don Ignacio-Sebastián Ruiz.

És una joia el retaule principal de la Seu, degut en part a l'escultor Pere Joan, l'obra del qual, a banda de les seves actuacions en territori de la corona d'Aragó, trobem també a la catedral de Tarragona i altres indrets. És atribuïda a Pere Joan només la predel·la d'aquest magnífic retaule; la resta pertany a diferents autors, entre ells el mestre d'Ars o bé Gil de Morlanes, anomenat el Vell. Es tracta d'un retaule molt elaborat i amb petits detalls que poden passar totalment desapercebuts si no es compta amb les explicacions detallades i precises de don Ignacio-Sebastián Ruiz. Dins de la mateixa Seu, en una dependència adjunta, vàrem poder visitar una exposició de tapissos sorprenent per la qualitat i la temàtica.

Un cop acabada la visita, en acomiadar-nos dels il·lustres acompanyants que ens havien fet de guies, aquests ens varen obsequiar amb dos llibres: l'un entorn del retaule de la Seu i l'altre sobre una col·lecció de gravats dedicats a la Mare de Déu del Pilar. També vàrem ser obsequiats amb una talla de la Mare de Déu del Pilar.

Tot seguit ens desplaçarem cap al Palau de la Aljafería, seu de les Corts d'Aragó. Allí vàrem ser rebuts pel cap de protocol i, un cop fetes les salutacions, vàrem compartir el dinar amb els nostres companys de l'Aragó al menjador dels parlamentaris. Havent dinat, es va fer una visita guiada per les dependències del Palau, amb què vàrem poder conèixer tot el procés de restauració que els últims anys s'hi ha dut a terme, actuacions que han deixat una obra magnífica i que allotja en l'actualitat les Corts d'Aragó. Del conjunt de l'edifici es poden destacar les empremtes del seu passat com a palau taifal, com a palau cristià medieval, com a palau dels Reis Catòlics i, finalment, el pas per l'època moderna i contemporània fins als nostres dies.

Després d'aquesta detallada visita, cap a les cinc de la tarda, va tenir lloc l'inici de la Jornada d'Estudis basada en «La crisi dels partits polítics en la nostra democràcia», que vàrem celebrar a la sala Goya del Palau. La presentació de la Jornada anà a càrrec del president dels exparlamentaris de les Corts d'Aragó, el senyor Alfonso Sáenz, i tot seguit la senyora Eva Sáenz Royo, exdiputada del Congrés dels Diputats i professora de Dret Constitucional de la Universitat de Saragossa, va desenvolupar la seva ponència sobre «Propuestas de solución desde una perspectiva constitucional» al llarg de gairebé trenta minuts. A continuació es va encetar un diàleg molt participat i interessant en què varen intervenir un total de vuit persones.

En acabar hi va haver una petita pausa cafè, després de la qual, ja a prop de les sis, va continuar la jornada amb la intervenció del M. H. Sr. Joan Rigol, president de l'Associació d'Antics Diputats del Parlament de Catalunya, expresident del Parlament de Catalunya i exvicepresident del Senat, el qual dissertà sobre «Democràcia i partits polítics: crisi». La seva intervenció va ser aprofundida i es va

basar en reflexions personals sobre el pensament del filòsof francès Jacques Maritain. Donà detalls de com les enquestes valoraven la classe política en detriment d'aquesta, com s'ha de procurar que la democràcia esdevingui un projecte real de convivència cívica i ciutadana, com el model de societat consumista trenca tota societat comunitària, i va reivindicar la importància que té militar en un partit polític, fet considerat com un gran acte de civisme. Després, va desglossar el que ell anomena la servitud de la morbositat, per l'actitud d'alguns mitjans de premsa, i va criticar l'actitud dels partits pel que fa a les actuacions del líder, l'aparell del partit i les bases. Un cop encetat el diàleg sobre l'exposició feta, la seva dissertació va ser molt reconeguda i va donar peu a diferents intervencions.

Un cop acabada la Jornada d'Estudi, vàrem poder visitar la Sala de Plens de les Corts d'Aragó. Després de la visita agafarem l'autocar per desplaçar-nos fins al monestir de Piedra, on vàrem arribar cap a les deu del vespre. Vam sopar al mateix hotel i ens vàrem retirar a descansar fins l'endemà.

Al matí del dissabte dia 8, després d'esmorzar, vàrem fer la visita guiada pel monestir de Piedra, monestir cistercenc fundat l'any 1194 per monjos provinents de Poblet. Fou exclaustrat l'any 1835, fet que posà fi a la vida monàstica. En el recorregut per les dependències monàstiques són dignes de visitar el claustre, la sala capitular, les bodegues, la cuina i el refectori, així com les restes de l'església i la cripta.

Una dada curiosa d'aquest monestir és que és considerat el primer monestir d'Europa on es va elaborar per primera vegada la xocolata, i s'hi pot visitar un petit museu sobre la història d'aquest producte. Igualment, es pot visitar part de les dependències del celler dedicades al Museu del Vi de la denominació d'origen de Calataiud. Des de l'any 1840 aquest monestir és de propietat privada, i al llarg d'aquest temps, sense canviar mai de propietaris, s'hi han fet obres de restauració i millora. També al segle XIX, aprofitant les característiques de la zona al pas del riu Piedra, es va construir un bell parc natural que vàrem poder visitar al llarg de quasi dues hores de passeig. Els elements naturals, com l'aigua i una vegetació frondosa i abundant, fan d'aquest parc un paratge únic en què es poden observar salts d'aigua i grutes meravelloses.

També poguérem assistir a una representació de vols d'ocells de rapinya que tenen lloc dins del parc i que són d'una gran vistositat i interès.

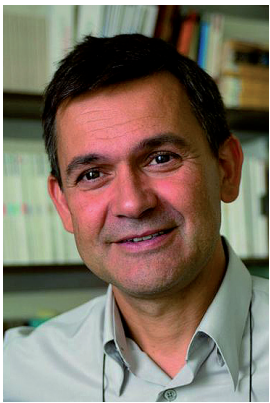
Un cop finalitzada la visita al parc natural, vàrem dinar al restaurant del monestir i cap a les quatre de la tarda es va aixecar la taula, on prèviament hi va haver unes paraules d'agraïment adreçades pel M. H. Sr. Joan Rigol als companys exdiputats de les Corts d'Aragó, tot agraint-los les atencions rebudes al llarg de la nostra estada en terres de l'Aragó, i amb què també ressaltà la bona i acurada preparació de tots els actes en què havíem participat. Tot seguit el M. H. Sr. Joan Rigol va lliurar al president de l'associació d'exdiputats aragonesos, el senyor Alfonso Sáenz, un llibre sobre el temple de la Sagrada Família de Barcelona. A continuació, prengué la paraula el senyor Sáenz, el qual es va congratular de la nostra visita tot fent vots per una pròxima trobada que haurà de tenir lloc a Catalunya, bo i desitjant-nos un bon viatge.

Un cop emprès el viatge de retorn arribàrem a la seu del Parlament de Catalunya cap a les deu del vespre. Havia finalitzat un viatge de dos dies de visita als nostres companys de l'Aragó. Un viatge del qual, ben segur, tots guardarem un bon record per les deferències i les atencions rebudes de part dels exparlamentaris de les Corts d'Aragó.

JAUME ALIGUÉ I ESCUDÉ

Membre de l'Associació d'Antics Diputats del Parlament de Catalunya

Informacions

CONFERÈNCIA DE TARDOR

LLOC I DATA: PALAU DEL PARLAMENT, 25 D'OCTUBRE DE 2011

Els valors dels catalans, objecte de reflexió

Com cada tardor, la nostra Associació celebrarà el proper dimarts, 25 d'octubre, l'acte acadèmic que enguany dediquem a un tema de tanta actualitat com el que suggereix el títol de la conferència que pronunciarà el doctor Àngel Castiñeira: «Valors tous en temps durs. Els valors dels catalans en l'enquesta europea de valors».

El doctor Castiñeira, personalitat acadèmica d'extraordinari prestigi en aquesta matèria, entre altres activitats rellevants relacionades amb la docència universitària, és director del Centre d'Estudis de Temes Contemporanis, director i professor titular del Departament de Ciències Socials de l'Escola d'Administració i Direcció d'Empreses (ESADE), director de la càtedra de Lideratge i Governança Democràtica, professor titular de filosofia contemporània de la Universitat Ramon Llull i director de l'Observatori de Valors de la Fundació Lluís Carulla.

La seva activitat es projecta, fonamentalment, en tres camps: la filosofia social i l'anàlisi de l'entorn, la filosofia política i l'ètica aplicada.

Ha publicat més d'una dotzena de llibres —alguns dels quals són objecte de referència constant—, és autor de centenars d'articles relacionats amb la seva especialitat i ha pronunciat un gran nombre de conferències.

L'acte tindrà lloc a les set de la tarda al Palau del Parlament.

Nous associats

Donem la benvinguda als nous membres de l'Associació Josep Clofent i Rosique, Rosa Maria Ferrer Valls, Josep Grau i Seris, Marina Llansana i Rosich i Maria Mercè Roca i Perich.

Antics diputats traspassats

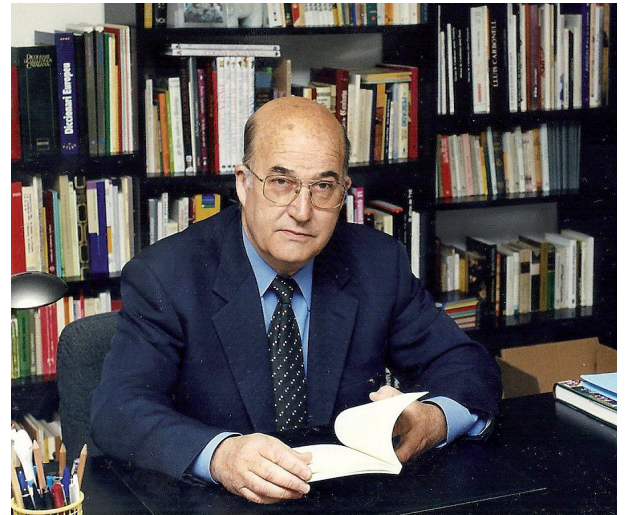
Heribert Barrera i Costa (27.08.2011), diputat de la I i la II legislatures.

Emili Casals i Parral (13.09.2011), diputat de la II legislatura.

Víctor Torres i Perenya (19.06.2011), diputat de la I i la II legislatures.

Records del Parlament

VAIG ARRIBAR AL PARLAMENT EL 1992, quatre anys més tard del que em tocava. Seria llarg d'explicar, deixem-ho... En vaig sortir, per pròpia voluntat, el 2003. En total, onze anys. Tres legislatures, perquè es van avançar unes eleccions. Estic molt orgullós dels anys parlamentaris: d'alguna manera van servir per a assolir el cim polític, en el meu cas. Vint-i-quatre anys d'alcalde de Llançà i cinc a la Diputació de Girona, a l'àrea de Cultura. Llavors, càrrecs diversos dins el partit, al Consorci de la Costa Brava, a l'Associació Cap de Creus - Cap Sant Vicenç, al Patronat de Sant Quirze, al Parc Natural del Cap de Creus...

Anem al començament. Jo m'havia sentit sempre català i, malgrat haver fet el batxillerat superior i el magisteri en castellà –ai, aquell temps!–, la meua afició lectora em permeté ser un dels primers mestres de català de la democràcia. Jo diria que se'm podria definir com un escriptor vocacional, que ocasionalment i repetidament em vaig dedicar a l'ensenyament i a la política.

L'Onze de Setembre del 1977, a la plaça de la vila, sota l'Arbre de la Llibertat, un vell alcalde republicà, Pere Purcallas, exiliat a Mèxic, ens visità i s'adreçà a la gent de Llançà. A mi em tocà parlar en nom de l'organització, davant la gent que omplia el recinte. Fou la meua primera intervenció pública en el camp polític.

Un dia, en Miquel Roca s'aturà a Llançà en el seu anar al Port de la Selva i ens féu una xerrada. Poc després, ens vam afiliar a Convergència una dotzena de llançanencs. Això va ser l'inici. En les primeres eleccions locals, el 79, vam fer una votació interna entre els militants, i vaig sortir elegit com a cap de llista per un vot de diferència. Aquest vot em va representar vint-i-quatre anys d'alcalde i el que seguí després.

Al Parlament de Catalunya sempre em va imposar el respecte per la institució. Les meves intervencions a les comissions i al ple foren preparades a consciència, amb tota seriositat. Algun cop, però, em vaig deixar anar pel camp de l'humor, cosa que fou molt agraïda. Com en el ple de Pressupostos del 1994, en l'apartat de Cultura, on alguns diputats de diferents partits s'esplaiaren tot oferint citacions diverses de llorejats autors. Vaig acabar el meu parlament amb aquests mots: «La propensió a les citacions literàries pressuposa, si més no, que

abans de parlar s'ha llegit. Segurament, si ens ajuntéssim tots plegats, el senyor Descals, els diputats que he dit abans i potser algun altre, entre tots podríem posar la millor casa de cites del país». Els periodistes, aclaparats per la llargada del ple, van saltar automàticament i se'n van anar a fer els titulars dels diaris amb tota rapidesa. Perdoneu...

La meua primera intervenció en comissió fou a la de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, en una proposició no de llei sobre l'ús del castell de Sant Ferran, de Figueres. Encara balla, el tema... Normalment, em vaig dedicar als temes de cultura o bé als referents a l'Alt Empordà: el Museu del Joguet, Sant Quirze de Colera, política teatral, publicacions de caràcter nazi, immigració, necrologia de Josep Montalat, centenaris d'Ausiàs March, Josep Pla, Llorenç Villalonga i Sebastià Gasch, el pont de l'Aigua de Girona, política de museus, Miquel Martí i Pol i el Nobel, el baix Ter i Fluvià, el jaciment de Subirats, les colles de foc i bestiari, les festes tradicionals, l'Arxiu de Salamanca... I altres molts temes, entre els quals els pressupostos de Cultura de cada any.

Potser el tema que més m'ocupà, i que més proper vaig sentir, fou la Llei del Parc Natural del Cap de Creus: en vaig ser ponent, i més tard vaig ser el primer president del Parc. Així ho ambientava: «Senyors i senyores diputats, no sé si ho recorden, però avui és dimecres de cendra. Temps enrere, al meu poble, a Llançà, uns quants —pocs, poquets— es posaven cendra al cap a missa primera, com a començament de la Quaresma: “Dejuneu, ploreu i lamenteu-vos” (llibre de Joel, capítol segon, versicle dotzè). Altres, molts, la majoria, anaven a rematar el carnaval amb l'enterrament de la sardina. Es feia un gran arròs a la platja de Grifeu i la gent menjava i bevia generosament. Els gats, tips de miolar d'amor per les teulades, s'atansaven vora mar a recollir-ne les sobres. Després, tots gats, uns i altres, acabaven la festa amb un ball sotraguejat. Eren dies alegres, de franca disbauxa, amb perill evident, però, per a la virtut de les donzelles...»

Voldria recordar, ara i aquí, les felicitacions de Nadal que, amb l'ajuda de les noies de l'oficina, que em feien les còpies, repartíem entre els diputats el darrer dia del ple de Pressupostos. Com aquesta, on jugava amb els cognoms de companys i companyes: «Dos Nadals hi ha als socialistes,/ un de CiU i un del PP;/ si celebrar-los convé,/ per no donar-vos més pistes,/ és cosa que no diré./ El paisatge, com escau:/ a la Serra, Oliveras,/ i Figueras vora el Grau,/ Galceran Roig i Bruquera./ Un Mas que a la vista engresca,/ Comas, Pujol i Riera,/ Casas amb Porta i fumera,/ Esplugas, Font d'aigua fresca./ Vint Joseps i deu Maries,/ *overbooking* al racó,/ ens ha nascut el Macias,/ tot voltat de Bargalló./ A adorar van en filera/ el Carnicer, el Sabaté,/ el Teixidó, el Pellicer,/ i dos Ferrers al darrere./ Tot és nou i tot és net/ i Jesús fuma amb broquet.» (Aquest darrer personatge era el diputat lleidatà d'Unió Jesús Bartolomé, sempre amb la *boquilla* als llavis.) Signava: Lo Gaiter del Cap de Ras.

Potser ja n'hi ha *prou*. Us recordo a tots, encara. Gràcies.

Sol·licitud d'inscripció

Sol·licito ser admès/admesa com a membre de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, per la qual cosa facilito la meua identificació i les dades bancàries per a la domiciliació de la quota anual.

NOM COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ
CODI POSTAL TELÈFON
ADREÇA DE CORREU ELECTRÒNIC

Domiciliació bancària de la quota anual

ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE
□□□□	□□□□	□□	□□□□□□□□□□□□

....., d de 20 ...

Signatura

SR./SRA. DIRECTOR/A DE L'ENTITAT FINANCERA
OFICINA NÚM. POBLACIÓ
COMPTE NÚM. □□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□□□

Us demano que satisfeu els rebuts que presentarà anualment l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, carregant-los al compte indicat.

Atentament,

Signatura

....., d de 20 ...

Trameteu aquesta butlleta a l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya.
Palau del Parlament. Parc de la Ciutadella, s/n - 08003 Barcelona

NOTA: D'acord amb l'autorització donada per l'assemblea general tinguda el 18 de febrer de 2005, la Junta va acordar modificar la quota anual de l'Associació, que, a partir del 2006, és de 25 euros.

ASSOCIACIÓ D'ANTICS DIPUTATS
AL PARLAMENT DE
CATALUNYA

PARLAMENT DE CATALUNYA

www.parlament.cat